

La lògica interna de la gimnàstica artística masculina (GAM) i estudi etnogràfic d'un gimnàs d'alt rendiment

Autor: **Marco Antonio Coelho Bortoleto**
INEFC.
Universitat de Lleida

Directors: **Dr. Pere Lavega i Burgués**
INEFC.
Universitat de Lleida

Dr. Carles Feixa Pàmpols
Universitat de Lleida

Paraules clau: *Gimnàstica Artística Masculina, Educació Física, Gimnàs, Etnografia.*

Aquesta investigació presenta, en primer lloc, una anàlisi de l'estructura de funcionament de la Gimnàstica Artística Masculina (GAM), la seva lògica interna, des de la perspectiva de la Praxiologia Motriu. D'igual forma, es descriu la dinàmica de funcionament d'un Gimnàs d'entrenament d'alt rendiment. Finalment, es realitza una anàlisi transversal que pretén de descobrir el grau de congruència entre els trets dominants de la lògica interna i la cultura d'entrenament que embolcalla la preparació de gimnastes d'elit. L'anàlisi de la lògica interna va consistir en un estudi teòric realitzat, fonamentalment, en base a una anàlisi de contingut del reglament, en aquest cas el Codi de Puntuació editat per la Federació Internacional de Gimnàstica (FIG). La cultura d'entrenament del Gimnàs es va analitzar a partir d'un estudi de camp de caràcter etnogràfic, portat a terme tot al llarg d'un any i mig a la sala de GAM

del Centre d'Alt Rendiment (CAR) de Sant Cugat del Vallès (Barcelona). L'anàlisi transversal va consistir en una aproximació comparativa (teòrica) entre els trets dominants de la lògica interna de la GAM i de la dinàmica de funcionament del Gimnàs. Com a resultat de tot aquest treball, el nostre estudi fa palesos alguns dels trets dominants de cadascun dels sis aparells de la GAM, i es conclou que es tracta d'una modalitat en què preval el domini del cos en els diferents espais de pràctica. Es constata que es tracta d'un esport on emergeixen accions motrius estereotipades, preferentment acrobàtiques, expressades a través d'exercicis compostos segons els criteris que estableix el sistema de puntuació, i que han de ser executats amb un alt grau de precisió d'acord amb els models tècnics que estableix el reglament i també tenint en compte les expectatives estètiques subjacents de la cultura gimnàs-

tica. Pel que fa al Gimnàs, fem conèixer les característiques més rellevants de la dinàmica d'entrenament, tot centrant l'atenció en el món social (participants, jerarquia de comandaments, estructura social), en el marc espaciotemporal de la preparació gimnàstica, en els materials utilitzats en l'entrenament, i les fases més importants de la carrera esportiva del gimnasta, a més a més del simbolisme que embolcalla aquesta activitat i que defineix les característiques d'una microcultura gimnàstica. A nivell transversal, constatem que la cultura d'entrenament no només és congruent amb les exigències de la lògica interna, sinó que, a més a més, reforça els valors que defineixen la pràctica d'aquest esport, i potencia la tradició d'una cultura gimnàstica secular, que exerceix l'hegemonia d'un ensinistrament rígid, marcial, disciplinat, "tancat" i ple d'imposicions.